

4. DEN SVATODUŠNÍ NOVÉNY – pondělí po 7. neděli velikonoční

✠ MODLITBA

Vstupme do modlitby, otevřme se zpěvem, ztišením, modlitebním postojem Duchu Svatému a pozvěme ho do své modlitby...

Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno.

A obnovíš tvář země.

Modleme se: Bože, ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy; dej, ať nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

➔ DUCH UTĚŠITEL

 Jan 14,16-18.19b: A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás tu sirotky. Zase k vám přijdu. Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mé zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. Uvidíte mne, protože jsem živ a i vy budete živi.

🌀 K zamyšlení

„Ježíš nazývá Ducha Svatého „Utěшитelem“. Jedna věc je poznat Ducha Svatého jako našeho přímluvce, ale věc druhá je poznat způsoby, kterými nás těší, abychom dokázali rozlišit, co pochází z těla a jaké potěšení je od Ducha.

Zkusme se například zamyslet o bratrovi či sestře v Kristu, kteří jsou přemoženi samotou. Takový člověk se modlí za útěchu Božího Ducha a očekává, že toto potěšení přijde jako pocit. Představuje si, že je to nějaký druh náhlého závanu z nebe, něco jako duchovní sedativum pro duši. Možná se mu tohoto pocitu dostane, ale následující ráno je opět pryč. V důsledku toho začne tento člověk věřit, že Duch Svatý odmítl jeho požadavek. Ne, nikdy! Duch Svatý nás neutěšuje tím, že manipuluje s našimi pocity. Jeho způsob, jak nás potěšit, je diametrálně odlišný. Ná- zorně se o tom dočítáme v Písmu. Nezáleží na tom, o jaký se jedná problém, zkoušku nebo potřebu, jeho utěšující služba spočívá v přinášení pravdy: „Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veš- keré pravdy.“ (Jan 16,13).

Pravdou je, že naše útěcha pramení z toho, co víme, ne z toho, co cítíme. Jen pravda překoná pocity. A utěšující služba Ducha Svatého začíná touto základní pravdou: „Bůh se na tebe nehněvá. On tě miluje.“ „Tato naděje není klamná; vždyť Bůh do našich srdcí vylil svou lásku skrze Ducha Svatého, jehož nám daroval.“ (Řím 5,5). Řecký význam je mnohem silnější než tento překlad. Udává, že láska Boží tryská do našich srdcí pro- střednictvím Ducha Svatého.

Strach, stud, bolest, utrpení, pokušení nebo zastrašení dokážou způsobit nesnesitelné břemeno. Avšak nezáleží na tom, co jej způsobuje, útěchy je třeba. Náhle je slyšet hlas, který proniká každým koutem naší duše. Je to hlas Ducha Svatého, který prohlašuje: „Nic tě nemůže oddělit od Boží lásky.“ (srov. Řím 8,38-39). Jakmile uvěříš této pravdě, stane se rychle pramenem živé vody, který smete každou překážku. „Avšak Utěšitel, ten Duch Svatý, kte- rého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (Jan 14,26).

(D. Wilkerson)

✠ Prosby

Prosme o Ducha Utěšitele:

Přijď, Duchu Svatý, a přebývej v našich srdcích.

- Kde je láska, tam je Bůh. V lásce můžeme poznávat Boží blízkost. Když žijeme v lásce, ukazujeme také druhým lidem Boha. *Přijď...*
- Ježíš je uprostřed nás, jsme-li dva nebo tři shromážděni v jeho jménu. Duch nám pomáhá nacházet Pána v jeho církvi, ve společenství, v nástupcích apoštolů. *Přijď...*
- Máme naději, že budeme věčně patřit na svého Pána. Toto zaslíbení nás naplňuje útechou a radostí. *Přijď...*
- Tam, kde se cítíme osamoceni, opuštěni, ve vězení zranění, která jsme si způsobili sami nebo nám je způsobili druzí: *Přijď...*